

Publicerad 2007-12-15 02:56 av Jonny Larsen

1 st. texthög med babbel

Klockan är nu nitton minuter över två, det är lördag och jag är klarvaken.

Eller, ja... jag är väl lite sömnig, men om jag skriver att jag är sömnig så skulle läsaren (du) nog undra varför i helvete jag inte bara går och lägger mig istället för att tjata om det i en långgrandig text.

Och visst, du talar sanning.

Jag undrar också varför jag inte gått och lagt mig i min mjuka, stora säng med röda och svarta lakan och femhundra (överdrift?) kuddar i olika storlekar.

Jag vill sova, det är väl det mänskliga goda.

Eller ett av det människan ser som gott.

Det goda i livet?

Hmm, kan man klassificera vatten till det goda, eller är det mer av en nödvändighet kanske.

Mediciner och andra roliga former av tabletter man helst inte ens skall ta när man behöver dem, är de goda?

Och varför frågar jag dig?

Oj, ursäkta... jag tänkte skriva någonting som såg viktigt ut fast vid närmare inspektion mest bestod av luft och sprängda svarta pixlar.

Inga långgrandiga förklaringar på mina onödiga åsikter fast om du nu undrar (vilket du inte gör) så skulle jag vilja klargöra min åsikt över ett ämne jag funderat på länge.

Varför skriver en människa?

Vad får en människa att ösa sin (troligtvis) störda hjärna över andra människor, andra oskyldiga människor... vilket nog var ett bihang jag kunde skippat i texten men va fan.

Varför skriver någon ö.h.t?

Om ni frågar mig (vilket jag hör i den dånande tystnaden utmynnande från skärmen att ni inte gör) så skriver man för att man kan, vill, behöver, måste, tror, känner, orkar, vill, vill och vill.

Fast själv skriver jag nog mest för att det är en av de få sakerna jag tror mig kunna.

Det är skrivandet, ätandet, matlagning(et) och datorer.

Jo, jag är utbildat nätverkstekniker.

Har jobbat på restaurang i olika positioner.

Pluggar just nu till sjuksköterska (i.a.f. gjorde jag det innan de upptäckte jag mådde skit).

Hmm, borde jag förklara mig där?

Ok, Jag studerar alltså till sjuksköterska.

Det är otroligt svårt.

Inte nödvändigtvis studierna men det är så otroligt mycket människor överallt och jag klarar inte av människor så bra (jo, jag kan det ironiska i att börja de studierna jag valt om man är folkskygg).

Jag gillar människor i jobbet, jag kan lugna människor och få dem att känna sig väl till mods.

Jag har ett tålamod som kan få en äldre nunna att tappa förtroendet till gud (en liten överdrift men något måste man väl skryta om).

Fast med människor som jag inte har ansvar för, människor i samma position som jag... jag blir äckligt överstressad och tyst.

Vilket leder mig in på mina senaste problem (kul va?), jag har haft migränattacker under ganska lång tid

(sedan -93).

Migränattackerna visade sig nu vara ett skyhögt blodtryck (220/140 om det säger något).

Så nu sitter jag här, käkar skapligt höga doser medicin och försöker göra mitt bästa att ställa om hela mitt liv till två centimeter åt vänster och cirka en hundraåttio grader åt höger.

Det går inte jättebra... men det går.

Ursäkta svamlet.

Vad pratade jag om innan babblet kom igång?

Det var någonting om varför man skriver, va?

Jag kommer ihåg min första dikt, jag hade just hittat en bok med Stig Dagermans dagsverser när jag gick i sjuan.

Dagerman var bra på det han gjorde, hans novell \"att döda ett barn\" fick mig att gråta på lektionstid.

Så jag skrev några dagsverser som inte blev helt värdelösa (jag har nog de kvar någonstans om ni vill läsa).

Vilket ledde mig in, av något mystiskt skäl, till en humoristisk novell på engelska om en fasansfull individ (massmord och våld och död och allt).

Jag kommer ihåg att jag visade den för min bror och att han inte trott mig när jag sa att jag skrivit den (kan nog hitta den med men den var inte vacker).

Jag kan klart säga att jag inte riktigt greppade skrivandet alls innan jag blev, som alla blir ibland, kär.

Sedan startade helvetet igång.

Oj, klockan är nu femtiofyra minuter över två... ja, sex minuter i tre alltså.

Jag börjar undra om jag borde läsa igenom det jag skrivit och kanske rätta till alla fel som troligtvis finns där gömda i textmassan.

Ähh... jag går och lägger mig istället.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jonny Larsen med Poeter.se id #15609 innehar upphovsrätten